

Св. Василий Велики.

Свети Василий Велики се е родилъ презъ 330 година въ гр. Кесария, столица на Кападокийската област — въ Мала-азия. Неговиятъ родъ се е отличавалъ съ пламенна вѣра и голѣми добродетели. Много отъ роднините му пострадали за Христа презъ време на гоненията. Първите детски години Василий прекаралъ на село, у баба си Макрина. Тя посадила въ сърдцето на момчето гореща любовь къмъ Бога, а родителите му пъкъ заякчили въ него правилата на християнската вѣра. Като забелязали у Василия голѣми дарби, родителите му го изпратили да се учи въ Кесария, въ Цариградъ и, най-после, въ Атина, която се е славѣла по онова време съ добри училища.

Василий бѣрже напредвалъ въ науките и станалъ единъ отъ първите ученици въ училището. Той се сприятелилъ съ единъ момъкъ, на име Гри-

горий (по-късно известенъ подъ името свети Григорий Богословъ), който сѫщо билъ възпитанъ въ вѣра и кротостъ. Тѣ живѣли като родни братя. Странѣли отъ веселби и езически зрелища. Знаели само два пътя: първиятъ водѣлъ къмъ храма и свещеницитетъ, а вториятъ — къмъ училище...

Следъ петгодишно обучение въ Атина Василий се завѣрналъ въ отечеството си. Баща му вече билъ умрѣлъ. Василий отишелъ да се поклони на светите мѣста, дето живѣлъ и умрѣлъ Иисусъ Христосъ. Тукъ той билъ кръстенъ въ р. Иорданъ отъ Иерусалимския владика. Когато Василий влѣзалъ въ реката, блѣснала свѣтка-вица, появилъ се гълъбъ, спусналъ се на Иорданъ и, като разбѣркалъ водата, пакъ полетѣлъ къмъ небето.

Следъ като се завѣрналъ отъ светите мѣста Василий се заселилъ край брѣга на една